

lagte Budget, indrømmer jeg inidlertid Finantsministeren, at det navnlig er i de senere Aar, at vi have nogen Fremgang i vor Formue, navnlig i de 3—4 sidste Aar, og jeg indrømmer, at der nu maaske er Udsigt til en betydelig Fremgang og til at faae flere Midler disponible, naar vi 1878 blive frie for at afdrage Mere paa vor 3 pCt.-Statsgjæld og til Nationalbanken. Altsaa naar jeg lægger det til, som jeg efter min Opfattelse mener burde lægges til Formuen i disse faa Aar, kommer jeg til det Resultat, at vi have haft en Fremgang i vor Statsformue fra 1865 til 1878 af omtrent 45 Millioner Kr. Det ser jo meget glædeligt ud, og naar jeg navnlig tager Hensyn til, at det er i de sidste Aaringer, at Fremgangen er steget, er det meget glædeligt; men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at vi for at naae denne Fremgang har maattet ty til ekstraordinære Midler, thi jeg betragter Loven af 5te August 1864 som foreløbig, idet den i Virkeligheden var en Stadfæstelse af Loven af 19de Febr. 1864. Ser jeg nu hen til, hvilke ekstraordinære Midler — naturligvis Zester min Opfattelse — der samtidig ere indkomne fra 1865 til 1875 begge Aar inklusive altsaa i 11 Aar, vil man se, at denne Lov har indbragt som Krigsskattold 17,595,822 Kr. 39 Ø., og samtidig er indkommet af Brønderiasgiften et samlet Beløb af 12,664,394 Kr. 11 Øre, det bliver sammenlagt 30,260,216 Kr. 50 Øre. Vi have i samme Tidrum haft en anden ekstraordinær Stat, nemlig Indkomsskatten efter Loven af 2den Juli 1870, hvilken har indbragt 3,993,596 Kr. 95 Øre. Vi have altsaa ved ekstraordinære Indtægtskilder faaet et samlet Beløb af 34,253,802 Kr. 75 Øre, navnlig indtil det sidst aflagte Statsregnskab for 1874—75, og naar vi tage Hensyn til, hvad der formodentlig vil indkomme i de næste to Aar til den 31te Marts 1877, naar Regnskabet aflægges, og der vil sandsynligvis indkomme mellem 6 og 7 Millioner Kr. efter nævnte Lov at bømme, hvad der er indkommet i de sidste Aar. Man vil deraf se, at vor gunstige finansielle Stilling efter min Mening er tilveiebragt ved kunstige Midler, nemlig ved Lovene af 5te August 1864 og af 2den Juli 1870. Jeg har tidligere nævnt, at det navnlig er i de senere og det sidste Aar, at vi have en virkelig Formuefremgang, og dette tyder paa, at vi fremtidig ville faae, om just ikke saa store Beløb, som Ministeren mente i sit første Foredrag, saa dog saa omtrent det Beløb, han bestemte mente at ville indkomme. Som Følge af denne Betragtning undrer det mig, at den høitagtede Finantsminister dog ikke har taget noget Hensyn til, hvad der saa lidt og ofte er udtalt i dette Thing og ligeledes iforgaars fremkom fra det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojssen). Den høitagtede Minister mente rigtignok, at det blot var dette ene Medlems egen Opfattelse, men jeg holder mig overbevist om, at Mange her i Salen dele hans Opfattelse om Dnsfe-

ligheden af en Lødsreform. Paa en saadan Reforms Enkeltheder skal jeg dog her ikke komme ind. Ærede Medlemmer ville vide, at jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Skattevesenets Ordning er noget konservativ, men jeg kan dog ikke negte, at det, naar vor finansielle Stilling viser sig i et saa glimrende Lys, er berettiget, at vi komme, om just ikke til saa store Nedfattelser, som det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds nævnte, saa dog til en ikke ubetydelig Nedfattelse. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) mente, at vi ved en Omordning af vort Skattevesen først og fremmest burde ophæve Krigstolbskatten. Deri er jeg ikke enig, og jeg tror, at de ærede Medlemmer, som have behandlet de forskjellige Lødslovsforslag her i Thinget ogsaa ville være enige i, at det ikke er den heldigste Maade at gaa frem paa. Jeg tror, det er heldigt at gaa til en Omordning af vor Lødsbestatning i dens Helhed, og da finder jeg, at vi med Nette kunne forbre, at det Beløb, der svarer til, hvad der aarlig indkommer som en Følge af den ekstraordinære Lov af 5te August 1864, falder bort, hvilket Beløb i det sidste Aar har udgjort 3,202,602 Kr. Man vil altsaa se, at jeg just ikke gjør store Fordringer med Hensyn til store Nedfattelser i Lødsindtægter. Jeg tror, at der i teknisk Henseende kunde være Meget at ændre ved Lødsbestatningen. Dernæst tror jeg, at det kunde være heldigt, om just ikke at ophæve Skibsafgiften, saa dog at gaa saa vidt, som dette Thing og det andet Thing en Gang have været enige om at gaa, altsaa at ophæve Skibsafgiften for den indenlandske Skibsart og betydelig at nedfatte den for den udenlandske, nemlig til $\frac{1}{3}$. Fremdeles undrer det mig, at vi ikke have kunnet komme til en Reform af Stempelafgiften og af Retsportlerne, hvilke sidste jo væsentlig hvile paa Anordning af 1814. Der er mange af disse Sportler, som ere ubillige saa vel som Stempelafgiften. Derhos tror jeg, det kunde være heldigt at anvende en Del paa Almueundervisningen, thi det er jo dog en Betingelse for en sund Udvikling i et Land, der har en fri Forfatning; at have en oplyst Bølgerebefolkning, og det undrer mig, at man fra den Side, hvorfra man saa ofte hører hentynde dertil, ikke foretager noget alvorligt Skridt i den Retning. Skulde der endnu blive Noget tilovers — men jeg tror rigtignok ikke, det vilde blive Meget — er jeg enig i, at det var ønskeligt, at indløbe nogle af vore Statsobligationer. Med den høitagtede Conseilspræsident er jeg enig i, at det ikke gaar an at gjøre dem amortisable, men at det, som sagt, vilde være heldigt at indløbe nogle af dem. Derimod kan jeg ikke paa nogen Maade være enig med den høitagtede Conseilspræsident i, at vi skulde binde den Formue, vi Aar for Aar kunde vinde, til vort Forsvarsvesen. Den ærede Conseilspræsident udtalte vel igaar, at Rutiden ikke alene skulde bære Udgifterne til For-